

Υπομονή της ελπίδος - Χριστούγεννα 2023

Ορθοδοξία / Εορταστικοί λόγοι

Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου & πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος

Υπομονή της ελπίδος

«Δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα...» (Ἑβρ. 12:1)

Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε!

Τα Χριστούγεννα, κορυφαία χριστιανική εορτή, δεν είναι απλώς ευκαιρία ανταλλαγής ευχών και δώρων, οικογενειακής θαλπωρής, ψυχαγωγίας, που προσφέρει πνευματική ευφορία στην κοινωνική ζωή. Είναι κυρίως μια ακένωτη πηγή πολυδιάστατης ελπίδος -για την αξία του κάθε ανθρώπινου προσώπου, για την πορεία της ανθρωπότητας, για το νόημα της ζωής. Η Γέννηση του Χριστού διαλαλεί εορταστικά ότι «οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τον κόσμον, ὥστε τον Υἱον αὐτοῦ τον μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτον μη ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ιω. 3:16). Δεν είμαστε, λοιπόν, μόνοι μας στην περιπέτεια αυτού του βίου. Με την ενανθρώπησή Του ο Υἱός και Λόγος του Θεού προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση, στην πνευματική και υλική της υπόσταση, και την ανέπλασε. Πρόκειται για ένα Γεγονός που αποτελεί το κέντρο της χριστιανικής

αποκαλύψεως • «ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α΄ Τιμ. 3:16). Αυτή η φανέρωση της αγάπης του Θεού «ἐν σαρκί» συνιστά τη μοναδικότητα της χριστιανικής πίστεως. Ας το τονίσουμε «ἔτι καί ἔτι»: ο Θεός, ο Δημιουργός και Κύριος του σύμπαντος δεν είναι μια απρόσωπη ενέργεια, σοφία, δύναμη. Είναι προσωπικός Θεός, που αποκαλύπτεται στον άνθρωπο, ο οποίος βρίσκεται σε συνεχή σχέση μαζί Του. Μια σχέση που γίνεται αισθητή από ολόκληρη την ανθρώπινη ύπαρξη • «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ιω. 4:16). Αυτός ο Θεός δεν εγκατέλειψε τον κόσμο, που τον θανατώνουν η εγωπάθεια, το μίσος, η αδικία, η απόγνωση. Η εορτή των Χριστουγέννων μάς καλεί να αναλογιστούμε ότι η ελπίδα της παρουσίας Του μέσα στη ζωή μας αποτελεί την πηγή της υπομονής.

Οι ποικίλες αντιξοότητες και τα αδιέξοδα που εμφανίζονται στην επίγεια πορεία του Λυτρωτή αντιμετωπίζονται πάντοτε με υπομονή ελπίδος. Ήδη στη Γέννησή Του, όπως απεικονίζεται στην ορθόδοξη αγιογραφία, μια γαλήνια υπομονή γεμάτη λάμψη αντικατοπτρίζεται στο βλέμμα της Παναγίας Μητέρας, του Ιωσήφ, καθώς και των ποιμένων και των μάγων. Ακόμη και στο βλέμμα των ζώων στο ταπεινό σπήλαιο και του υποζυγίου, που μετείχε στην περιπέτεια της ξενιτιάς του μικρού Ιησού, φανερώνεται μια ήρεμη υπομονή.

Η υπομονή της ελπίδος που εκπέμπεται τα Χριστούγεννα δεν συνιστά αδυναμία, αντιθέτως δηλώνει μια μυστική δύναμη. Μεταμορφώνει και τις μεγαλύτερες θλίψεις και αδυναμίες της παρούσης ζωής ενισχύοντας την αντοχή, το αγωνιστικό φρόνημα, την αντίσταση ποιότητας, τη στήριξη της αλήθειας και της δικαιοσύνης.

Από την προσωπική του εμπειρία ο Απόστολος Παύλος βεβαιώνει: «εεΐδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δε ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δε δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δε ἐλπίς οὐ καταισχύνει» (Ρωμ. 5:3-5). Με την υπομονή ο πνευματικός άνθρωπος αξιοποιεί καλύτερα τις νοητικές και συναισθηματικές του δυνάμεις. Η υπομονή ενωμένη με ήρεμη επιμονή ανοίγει περάσματα σε πολλά αδιέξοδα ανθρώπινων σχέσεων, σε κρίσεις υγείας, στη φτώχεια, σε κοινωνικές αναταράξεις. Οδηγεί την ανθρώπινη ζωή στην ωριμότητα «ἡ δε ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι και ὀλόκληροι ἐν μηδενί λειπόμενοι» (Ιακ. 1:4).

Η ελπίδα στηρίζει την υπομονή και η υπομονή ενισχύει την ελπίδα, αντλώντας και οι δύο δύναμη από την πίστη. Οι αναφορές της Αγίας Γραφής στην υπομονή είναι πολύπτυχες και διορατικές. Μας βοηθούν να πορευόμαστε «τῇ ἐλπίδι χαίροντες τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες» (Ρωμ. 12:12). Αναλογιζόμενοι το παράδειγμα του Κυρίου ημών και των αγίων που τον ακολούθησαν: «δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τον προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τον τῆς πίστεως ἀρχηγόν και τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Εβρ. 12:1-2). Με το βλέμμα προσηλωμένο σ' Αυτόν, αντιμετωπίζουμε νηφάλια και σθεναρά όλες τις δοκιμασίες που ορθώνονται μπροστά μας.

Κάθε εποχή έχει τις δικές της αναταραχές, πολεμικές συγκρούσεις, καταστροφές, τραγωδίες, ανέχεια, σπαραγμό, απελπισία. Και η δική μας συγκλονίζεται από παρατεινόμενους αδιανόητα σκληρούς πολέμους σε πολλές γωνιές της γης και κοντύτερα στην Ουκρανία και στην Παλαιστίνη. Αντιθέσεις και ρήγματα ταλαιπωρούν ακόμη και τα εκκλησιαστικά περιβάλλοντα. Κάθε λαός έχει τα δικά του πολύμορφα προβλήματα. Κάθε κοινότητα, κάθε άνθρωπος βιώνει ώρες μελαγχολίας και πόνου. Για όλες τις περιπτώσεις, απαραίτητος οδηγός παραμένει η υπομονή της ελπίδος.

Ας εντείνουμε την ικεσία μας για κατάπαυση των φονικών συγκρούσεων και των ποικίλων κοινωνικών κρίσεων, ώστε να επικρατήσει όπου γης ειρήνη. Ας προσπαθήσουμε «διά τῆς ὑπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν» να ενισχύσουμε την ομοφροσύνη μεταξύ μας και την αρμονική συνεργασία, αυξάνοντας την ελπίδα μέσα μας. «Ὁ δε Θεός τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς και εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς το περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. 15:13).

Χριστός γεννάται, δοξάσατε! Η υπομονή της ελπίδος ας πλημμυρίζει, με τη χάρη του Τριαδικού Θεού, τις καρδιές μας με ολοφώτεινη χαρά και ειρήνη, ιδιαιτέρως, στη διάρκεια αυτών των εορτών του Δωδεκαημέρου και σε όλο το ερχόμενο Νέο Έτος 2024.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN